

18.34x27.97	1	5	עמוד	המודיע - הבית שלנו	13/06/2013	37399883-0
בית חולים ברזילי - 80829						

גל אור יס

מרכז רפואי
ברזילי

להרגיש
טוב

להרגיש
קרוב

**קרוב אליי,
בכל פרט**

מזון כשר למהדרין, שפע שירותים לקהילה, תנאים אופטימליים לשומרי תורה ומצוות ואווירה ייחודית

**קרוב אליי,
גם בשבת**

- קידוש ומעודת שבת עם המשפחה
- פלטות שבת לרשות השהים
- אפשרויות אירוח ולינה למשפחות בשבת
- בית כנסת לשירות המבקרים

**קרוב אליי,
גם לאמא**

- הסעה מהבית ליולדות - חינם
- יום נוסף בבית החלמה על חשבוננו!

מדינת ישראל * משרד הבריאות
State of Israel * Ministry of Health

המרכז הרפואי ברזילי
ASHKELON
barzilaimc.org.il

בית החולים ברזילי מציע לכם את השילוב של רפואה מקצועית מהשורה הראשונה ותחושה חמימה ומשפחתית. בברזילי מגוון שירותים רפואיים מתקדמים, צוות מיומן, יחס חם ואבזור טכנולוגי חדיש, לצד שירות מסור ואישי.

26.05x36.84	1	15	עמוד	כותרת - הארץ	14/06/2013	37423125-7
בית חולים ברזיל - 80829						

אזור הדמדומים
גדעון לוי
אלכס ליבק

שובם של כלבי האשמורת

צה"ל חזר לשסות כלבים בשוהים בלתי חוקיים. מוחמד עמלה, שעובד כבר 12 שנים בישראל, נפצע ממלתעות כלב צה"לי ואושפז. דובר צה"ל: "הנושא בבדיקה"

"אחרי שהחיילים פרקו את הכלב ממני הם שמו את הידיים שלי מאחורה באזיקים, חזק, חזק. חייל אחר שם את הרגל על הגב שלי בזמן שעוד שכבתי על האדמה, וחייל אחר נתן לי בעי"טה בצלעות. הפנים שלי באדמה והם בועטים בי. שמו סמרטוט על העיניים שלנו, לקחו אותנו לג'יפ שלהם. הם לקחו אותנו לבסיס שלהם בתרקומיא. עומר צעק: 'היד שלי', ואני צעקתי: 'הגב והצוואר שלי'. אחר כך בא חייל, כנראה חובש, ושם לי משה על הגב ואחרי שעה וחצי בא אמבולנס ולקח אותי ואת עומר לבית החור" לים ברזילי באשקלון. את ג'יהאר הם שיחררו בחצות בערך, במחסום תרקומיא, אחרי שהוא אמר להם שיש לו כאבים בחזה".

שני הפצועים הוכנסו לבית החולים בעיניים מכוסות ובידיים כבולות. הרופאים בדקו אותם, חבשו אותם והורו לא"שפז אותם במחלקה לכירורגיה כללית וכלי דם. עמלה הושם במיטה, לעומר לא היתה מיטה והוא ישב בכורסה למשך הלילה. שני חיילים שמרו עליהם. הם לא התירו להם לטלפן הביתה. הרופאים הורו לאשפוז למשך 24 שעות, אבל בצהריים, כעבור 12 שעות, הם נלקחו מבית החולים. עמלה אומר שהוא ישב כבול כמי שך כשבע שעות על ספסל מחוץ לבית החולים, יחד עם החייל שמר עליו, עד שבא הרכב שאמור היה לפנותם. הוא אומר שסבל מכאבים עזים מפצעיו.

בטופס השחרור מבית החולים ברזילי נכתב: "תלונה עיקרית: נשיכת כלב... נשיכות באזור אחרי רי של הגולגולת בעורף הצוואר... פצעים קרועים... פצע חודרני בא"ספקט האחורי של הצוואר".

שני הצעירים נלקחו לתחנת המשטרה בקרית ארבע. באחת בלילה קיבלו זימון למשפט, שני תקיים בדצמבר. השוטרים אמרו שיוכלו להשתחרר, אם ישגו אלף שקל לכל אחד כערבות. סכום כזה לא היה בידיהם, כמו ובארבע וחצי לפנות בוקר אלה באו עם הסכום המבוקש.

"יאללה, תלכו", אמר השוטר והם נסעו היישר לבית החולים אל-אהלי בחברון, שם אוש"פז עמלה לעוד יממה. תחקירן בצלם, מוסה אבו-השהש, שביקר אותו שם, גבה את עדותו וצילם את פציעותיו.

מדובר צה"ל נמסר ל"הארץ" בתגובה: "הנושא בבדיקה". הפצעים טרם הגלידו, הכאבים עוד לא שככו. עמלה מסתובב כפוף, כתפו האחת שמוטה. בלילות הוא לא מוצא תנוחה נאותה לגופו. החיילים אמרו לו שהכלב היה רועה גרמני. בדצמבר יעמוד למשפט. כעת הוא מחפש דרך לתבוע פיצויים ממשטי הכלבים. הוא אומר שבזמן הקרוב לא ינסה לכוא שוב למקום העבודה שלו. הוא לא מסוגל עוד לעבוד בעבודה פיזית ומעל לכל הוא פוחד, פחד גדול.

לגרה לעתים עליהם לשלם קנס - 1,000-3,000 שקל - ופעם אחת נידון עמלה לשלושה חודשי מאסר בעוון שהייה בלתי חוקית. קשיי הפרנסה בגדה דוחפים אליו פי צעירים כמותו לשוב ולהסתגן מדי לילה, למקום שבו יש עבודה. כך גם היה בערב 15 במאי. אישור העבודה של עמלה עוד היה בתוקף, אבל הקבלן החריס אותו מכיוון שלא שילם את דמי השוחר לחודש הבא. באין ברירה אחרת, עמלה החליט להתגנב לישראל.

על פי עצה של מכריחי הגדה, הוא יצא בסביבות שש וחצי לפנות ערב מביתו יחד עם ג'יהאר ועומה, חבריו לעבודה מבית אולא. כעבור שעה קלה הגיעו לגדר שבה היו באותה עת שני פתחים גדולים, בין שלושה לשישה מטרים קוטר. הם השלושה המתנינו כמה דקות לראות אם השטח פנוי, ואז החלו לצעוד במהירות לעבר הפתח.

לפתע, עוד בטרם הספיקו לחצות את הגדר, זינקו לעבר רם כעשרה חיילים שארכו להם במקום מסתור וצעקו לעברם שיעצרו, אחרת יירו בהם ויהרגו אותם. עמלה מספר ששלושתם נבהלו וניסו להימלט חזרה.

"פחדנו", הוא אומר ביבושת. החיילים החלו לירות לעברם כדורי גומי ולפתע הגיחה מצדה הפלסטיני של הגדר עוד קבוצה של חיילים, רעולי פנים וחמושים בכלבים. הצעירים המ"בוהלים ניסו להמשיך במנוסתם חזרה לכיוון כפרם, ואז שיטו בהם החיילים את כלביהם.

"הכלב זינק עלי, תפס אותי בכוח, שם את הידיים שלו על הגב שלי ואחר כך גם תפס אותי בצוואר בשיניים שלו. לא היה לו מחסום על הפה", מספר עמלה.

"נפלתי עם הפנים על האדמה, נחנקתי. הרגשתי שאני מת. כא"בים, חבל על הזמן. ואני צועק לחיילים: 'תקחו אותנו, תשחררו אותי', והם לא עשו כלום, הם היו רחוקים 100 מטרים. 'ניסיתי לפרוק את הכלב, החוקתי בראש שלו והוא היה מח"זיק אותי ולוחץ יותר חזק. אחרי שבע דקות לפחות באו החיילים ופרקו ממני את הכלב. שמעתי אותם אומרים לו להירגע ולקח עוד שתי דקות עד ששחרר הכלב את הצוואר שלי ונשארה רק החור" לצצה בפה שלו. החיילים אמרו לי להוריד את החולצה. כל הגב שלי היה דם וכאבים. הבחור השני, ער"מר, הכלב תפס אותו ביד וג'יהאר קיבל כדור גומי ברגל.

מוחמד עמלה השבוע. בטופס השחרור מבית החולים נכתב: "פצעים קרועים... פצע חודרני בצוואר"

מוחמד עמלה: "הכלב זינק עלי, שם את הידיים שלו על הגב שלי ותפס אותי בצוואר בשיניים שלו"

מולם דרך פתח אחר שנקרע מזמן בגדר ואיש לא טרח לתקנו, באזור ואדי גלאמון, מול בית גוברין. מערכת משומנת של קבלנים ונהגים משני צדי הגדר מסיעה את הפועלים לעבודתם. אם הם נתפסים, לרוב יוחזרו אל מעבר

הוא מתגורר בעיירה בית אולא שממערב לחברון, ובדרך כלל נהג להסתגן לישראל דרך פתח בגדר ההפרדה באזור הכפר רמאדין. לפני כשבועיים החליטו הוא ושניים מחבריו לנסות את

בדרך כלל נשאר עמלה שבוע-שבועיים בדירה עלובה ברחוב העלייה בדרום תל אביב, שהוא חולק עם עוד שישה פועלים פלסטינים, ובסופי השבוע חוזר לחיק משפחתו.

קוראים לי תל אביב, הוא אומר לנו בחיוך חביב, אבל החיוך הזה מש עד מהרה ומתחלף באי נקות כאב. גבו וצי ווארו של מוחמד עמלה, בן 29, אב לשתי בנות, מצולקים לכל אורכם מלפיתה של כלב צה"לי שחיילים שיטו בו בעת שניסה להסתגן כמנהגו אל מקום עב"רתו ואל דירת המסתור שלו בתל אביב.

כבר 12 שנים שהוא עובד באזור המרכז כשיפוצניק, לא פעם נעצה. בשנים האחרונות הצליח להשיג לעצמו אישור עבודה, אבל לאחר שמימן לבתו החירשת ניתוח אוזניים שעלה הון תועפות, לא השיגה ידו לשלם גם את דמי הכופר לקבלן שאצלו עבד, כדי שזה יאריך את תוקף אישור העבודה שלו.

לרברי עמלה ולפי עדויות נוספות, שנאספו בעבר, הפועלים הפלסטינים נאלצים לשלם 2,000-2,200 שקלים בחודש לקבלנים שלהם, כדי שאלו ישיגו להם היתרי עבודה. מצב זה נמשך בלי שהרשויות הנוגעות בדבר נור"קפות אצבע כדי להפסיק את עור"שק הפועלים הפלסטינים. כך יוצא שפועל קשה יום כעמלה מוציא את מרבית שכרו על שוחר לקבלן ועל הוצאות הנסיעה.

200 שקלים עולה כל הת"גנבות לישראל ומאה שקלים עולה הנסיעה חזרה הביתה, כשאין אישור. שכר הדירה הוא 500 שקלים לפועל, שכרו של עמלה הוא 200-250 שקל ליום עבודה. הוא אומר שאחרי ניכוי ההוצאות נותרים לו 1,500 שק"לים בחודש, ובעבורם כדאי לו להסתכן. הוא חי חיי כלב בעיה, לעתים ניצוד כחיה נרדפת, ועכשיו גם שיטו בו החיילים את כלביהם. עוד חוזר השיטוי: נוהג נפשע שהיה קיים עד לפני פחות משנתיים, שחשבנו כי הופסק, חזר כנראה לשטה.